

pensament, per les diferents maneres de viurer forjades durant segles de vida, la ment i el cor de cada una d'aquestes parts es diferencian totalment cada una d'elles de les demés.

Es molt natural que donada la manera tant activa de viurer en els temps actuals i considerant que's totalment impossible a qualsevol individu o col·lectivitat sots-treure a les relacions tant fortament lligades entre sí de tots els pobles de la terra, es una heretjia impossible el dir que una nació pe'l sol fet de serho, deu viurer apartada de les demés, pero aixó nosaltres ni ho diem, ni ho volem.

Lo que nosaltres desitjem, lo que constitueix el nostre ideal, es sencillament refermar lo que ha fet la Naturalesa, ella ha poblat la terra de parts diferents que guardan entre sí, en son valor intrinsec com principal relació la de perteneixer totes a la raça humana i nosaltres voldríam que cada una d'aquestes parts, es governés per sí sola, que gosés de plena llibertat per fer sa voluntat, sempre dintre el respecte degut als demés que tant col·lectiva com individualment, es el fonament de la verdadera llibertat.

I aquí, entra a mon entendre, el fer comparacions amb altres ideals, amb el socialisme principalment ja que amb aquest hem comensat a compararlo, i treure totes les conseqüències que crec naturals derivacions de la consecució de nostres ideals.

El socialisme te el defecte de considerar al mon com un vast camp de producció, i a l'humanitat com a una màquina; no's preocupa mes que de lo material, i encar que'l fi perseguit es molt hermós, es impossible pe'l camí que ell marca, perque desprecia massa la part moral (la mes important a mon entendre) de les coses i de les persones; el nacionalisme no, busca precisament la seva forsa en aquesta part moral, forja la seva existencia en aquells llaços ètnics que conviuen en tots els homes fills d'una mateixa terra, que s'entenen empleant els mots que s'han usat sempre en ella, que tenen les mateixes costums, que senten les mateixes tradicions trasmetentlas de pares a fills a través del intrincat laberinte de l'història, que senten igualment unes necessitats, i que inconscientment s'agropen tots al redós d'una ensenya al aproparse un perill comú.

Una volta constituits ja'ls pobles en eixa forma, enlairant la pensa de tots els homes per medi de l'educació vers un ideal net d'idees de dominació, tenint cada poble el govern mes adequat a sa manera de ser, regintse per lleis fetes per sí mateix amb la testa lliure de dogals, no fora mes fácil arribar a la consecució del ideal eternament perseguit per tots els innovadors, per tots els apostols, de fer de l'humanitat una sola família (deixant a part altres aspectes i no mirant

mes que a la constitució política) regida per un sol cap, ja que allavors tots els homes foren lliures individualment perque col·lectivament també ho foren?

Dirás que's cometerien un sens fi d'arbitrarietats al marcar las fites dels pobles, pero no es molt mes arbitraria la manera actual de senyalarles? que el régim actual es dona el cas xocant de que una terra conquistada es considerada y governada amb las lleis que regeixen al vencedor (es lo menos que passa); de que hi ha porcions de terra que en etern moviment d'equilibrista, per guerres o per tractats, pero sempre per medis arbitraris y sense consultar la seva voluntat, passen de ma en ma, obligats per gent que no saben qui son, y per donarten un exemple, els alsacians han sigut alemanys, despres francesos, altra volta alemanys y ningú pot dir lo que potser serán no fora molt llogic que habesin sigut sempre alsacians? ¿es que una guerra o un tractat modifiquen la naturalesa y las tradicions d'un poble? exemples aixís son a milers.

Ilusiones? Quimeras? Utopies? No'ns arredra lo que diguin, tota idea renovadora ha sentit sempre eixa paraula y ha tingut també martres; el mon estaria en estat salvatge a no haver existit utopies que'l temps ha convertit en realitats, en son camí quedan ja endarrera moltes coses que un jorn foren considerades tal's y avuy somriem no comprenent al veurelas tant endarrera nostre, com podien ser anomenades aixís.

I digas ¿creus encara que faig com els crancs?

JOAN CARRERAS.

Crònica de la Comarca

Mollet

Per magranes a Valencia,
per noies maques Falset,
per cireres Sant Climent
i per denúncies Mollet.

Si senyors, tal com sona; doncs, de seguir com fins are, aviat, en una forma o altre, hauria sigut perseguit o denunciat tothom qui tingui la sort de no pensar com *ells* o com *ell*.

Per recreo de nostres llegidors, copiarem lo mes substancies d'una de les últimes denúncies formulades que ja vos dic que n'hi ha per *sucar-hi cadiras*,

Allá va que trona.

«Exmo. Sr.

D. Jaime Fabregat, Pbro. Cura parroco de Mollet, provincia de Barcelona a V. E. con el debido respeto expone:

Que, al lado de la Iglesia parroquial hay un corral de cerdos, cuyo dueño es el colono de la casa denominada «Falguera» propiedad del cacique y socio de La Lliga, Federico Ros.

El corral de referencia no está al interior de la casa, sino fuera, cuyas paredes y puerta de acero miran a la plazuela de la iglesia, y no solo eso, sino que el porquero se permite el lujo de pasear todas las mañanas, los animales inmundos por la plaza, dándose el caso que alguna vez han entrado en la misma iglesia.

Tal abuso Exmo. Sr. no cabe sino en un pueblo como ese que... etc., etc.,

Les principals afirmacions dels párrafos según i tercer foren una grand veritat sinó resultés... tot lo contrari.

Al lado de la Iglesia no hi ha cap corral, sinó, una casa antigua de pagés, i el corralet de referencia está al lloc oposat de la esglesia, tocant la casa de pagés per l'altre costat i fent cantonada a carrer distint del de la esglesia, de manera que; hi ha una *casa de pagés* grant de per mitj.

¡Que, la casa denominada «Falguera» es propiedad del cacique y socio de La Lliga Federico Ros?...

¡Verge Santíssima! ¡Aparte-hu les criatures!!

Que no era *cacique* i *socio* de La Lliga el senyor Ros quant V. volia erigir-li un monument i valent-se d'aquesta amistat sollicitava del ex-diputat Sr. Girona i del actual Sr. Plaja li fos a V. concedida *nada menos* qu'una canongia?

¡Memoria Sr. Rector, memoria!

Nosaltres creiem que per a esser *cacic* era precis disfrutar, quasi lliurement, del apoi dels governants i, ¿com pot exercir de *cacic* el Sr. Ros si mentres V apoiava la candidatura oficial en la persona del Sr. Boét, el Sr. Ros, mes conseqüent, patrocinava la d'oposició, o siga, la del regionalista Sr. Plaja?

Sr. Rector: Diguem errada i considarem quants i quants anys V. ha fet el caldo gros a n'aquesta *mena* de *cacic*....

Conféssissen depressa o que torni venir el *Padre Pío* a fer demanar perdó.

Diu en el párrafo tercer de la comentada denuncia i referintse al corralet: «...cuyas paredes y puerta de acero miran a la plazuela de la iglesia...»

Aixó no es veritat.

A mes de que d'una porta a l'altre hi ha un espai d'uns trenta metres en línia recta, la porta del corralet no es d'acer sino de fusta i desde un portal no, s pot veure l'altre per estar el corralet uns deu metres enfonset, no están, per lo tant, l'una fatxada enfront d'altre com podria despenders de la lectura de la denuncia.

El corresponsal, recórda que quant anava a estudi, el senyor mestre li deia que per cada mentideta hi han set anys de purgatori.

Pot ser si que, quatre o cinc anys atrás, quant el Sr. Rector s'honorava amb l'amistat del Sr. Ros, els porcs de can Falguera no varen fer gaire bondat i varen anar a fer-li una visita..... pero, ¿veu? a nostre entendre era allavors que, en tot cas, havia de presentar la denuncia perque, ja ho diu el ditxo: «com mes amics mes clars i, are, tothom pot pensar si la denuncia es apassionada i com que nosaltres venim obligats a donar exemple!...

No sabem si'l *poderós* argument esgrimit pel Sr. Rector, denunciant al Sr. Ros com a *socio* de La Lliga, podrá influir en l'ànim del Sr. Governador per a que sien molestats els porcs de can Falguera pero, si debem suposar que aixó serán mèrits que se li tindran en compte i, quasi ja pot estar segur el Sr. Rector de que pescará la somniada canongia

Fem punt final i deixem estar aquest graciós assumpte dels porcs perque, tot plegat, aviat resultaria *una porqueria*.

ALCALDÍA

COMISIÓN DE FESTEJOS

Para conocimiento del público se detallan los siguientes actos y funciones celebraderos en esta Fiesta Mayor.

Conciertos: Tendrán efecto en los siguientes sitios a las 12 mañana.

Día 2.—Plaza Constitución por la Orquesta «La Catalana».

Día 3.— Id. id. » » » «Vilaró».

Día 4.— Id. Verdaguer » » » «La Moderna».

Día 5.— Id. Corona » » » «Unión Filarmónica».

Entrega de libretas pensión vejez.

Se efectuará el día 4 a las once mañana en el toldado de «La Alhambra» a todos los nacidos en esta villa en 1915.

Carrera de cintas.

Tendrá lugar el día 5 a las cuatro tarde en la calle de Sta Elisabet, concediéndose premios.

Tip. J. Joseph. — Granollers.